

eget Forslag i Fjor, hvad heller ingen i Udvalget gjorde Indvending imod, i alt Fald blev der ikke stillet Forslag derimod, ansatte til Stat af den Ejendom, den Næring, de havde i den vedkommende Næringskommune, hvorimod Stiftelserne som saadanne ikke bleve satte i Skat. De bleve altsaa undtagne fra de almindelige mellemkommunale Regler og stillede paa en ganske anden Maade. Man kan vel sige, at det ikke var systematisk, og at det for en systematisk eller doktrineret Betragtning ser meget bedre og smukkere ud, at Stiftelser stilles lige med Aktiefestaber, men faktisk tror jeg nok, at man ikke har gjort Loven nogen Tjeneste ved her at indføre dette meget vanskelige Spørgsmaal, som det turde være, at man ikke kommer lige saa let ud over, som det har været let at fæste det ind paa Loven. Tillige er der stillet et mærkeligt Forslag, synes det mig, i Slutningen af § 11, ifølge hvilket „Indenrigsministeren kan tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, som virke for Understøttelse af almindelige trængende eller dertil svarende Formaal, fritagelse for at svare personlig Kommuneskat“. Jeg tror, at det er en i højeste Grad uheldig Bestemmelse, og jeg mener ikke, det gaar an at overlade det til et administrativt Skøn, om en stor, rig Stiftelse skal betale Stat eller ikke. Skal denne Bestemmelse udføres paa den Maade, at alle saadanne Stiftelser, der virkelig ere til Understøttelse for almindelige trængende, skulle fritages for at betale Stat af Ejendom og Næring til Kommunen, saa vil f. Eks. en Stiftelse som Jægerspris ogsaa blive fri. Det tror jeg vilde være uretfærdigt mod vedkommende Kommuner. Jeg vilde i alt Fald ikke være med dertil. Jeg skal ikke nu gaa nærmere ind paa de Regler, der ere søgte gennemførte i § 15. Jeg mener, at de paa enkelte Punkter ere Forbedringer fra det, der var foreslaaet fra Udvalget i Fjor, men jeg tror ganske vist ogsaa, at der blandt dem er Forslag, som man næppe kan gaa ind paa her. Men det vilde ikke være heldigt her ved første Behandling, synes jeg, at gaa for meget i Detaillen. Jeg skal slutte med at sige, at det vilde glæde mig meget, hvis Loven kunde komme igennem i denne Samling, men kun under de Betingelser, som jeg har antydnet i, hvad jeg har udtalt, kun altsaa under Forudsæt-

ning af, at ikke alene Formue- og Beslighedsstaten, men ogsaa de faste Ejendomsstatter og særlig Hartkornsskatten blive reformerede ved denne Lov og fremdeles ikke alene Skatterne til den enkelte Kommune, men ogsaa Skatterne til Amtskommunen.

Wasjord: Jeg skal ikke komme ind paa Hovedpunkterne i Lovforslaget, da dette jo foreligger, som det var foreslaaet her i Fjor, og Forslaget da var Genstand for indgaaende Behandling. Jeg har saa meget mindre Anledning til at komme ind paa de ledende Principper i Lovforslaget, som jeg i saa Henseende i alt væsentlig er enig i de opstillede Regler. Det, jeg her ønsker at henlede Opmærksomheden paa, er derimod nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvorved der efter min Opfattelse tiltrænges Ændringer af større eller mindre Betydning. Jeg skal i saa Henseende først tildele mig at omtale den Del af Lovforslaget, som angaar Ordningen af den mellemkommunale Bestatning, det andet Afsnit, §§ 6—8. Lovforslaget har paa dette Punkt ikke taget Skridtet fuldt ud. Det har ikke tilladt Næringskommunen, saaledes som forskellige fremmede Lovgivninger have gjort det. Ret til at tage Stat af hele den Del af Indtægten, der hidrører fra den Næringsvirksomhed, som drives i den vedkommende Kommune, det er kun en Del af denne Virksomhed, som maa beskattes; det er dog en meget væsentlig Del deraf, og jeg kan derfor slutte mig til Bestemmelserne herom i Lovforslaget, idet jeg dog mener, at Udviklingen i Fremtiden vil gaa i den Retning, at den fulde Bestatningsfrihed vil blive indrømmet Næringskommunen. Naar man har givet Næringskommunen Ret til en Andel af den Indtægt, som hidrører fra Næringsvirksomheden i Kommunen, ligger det i, at man mener, at der er et berettiget Krav for Kommunen til at beskaffe de Næringsvirksomheder, som drage Fordel af de Goder, Kommunen byder, og at det fremdeles er et Retfærdighedskrav over for de andre Statteyhedere i samme Kommune, at alle næringsdrivende i Kommunen stilles under lige og ensartede Vilkaar med Hensyn til Bestatning. Men naar Lovforslaget saaledes har anerkendt dette som et Retfærdighedskrav, forekommer det mig saare uheldigt